

„ Vyjdiž na cesty a mezi ploty, a přinuť vjíti, ať se naplní dům můj.“

ÚVODNÍK - Petr Ministr

UVNITŘ TOHOTO VYDÁNÍ

ÚVODNÍK:

PETR MINISTR

KÁZÁNÍ:

D. WILKERSON
SVĚŘIT VŠECH-

SVĚDECTVÍ:

STUDENTA PO
PROGRAMU

MODLITBY A

Milí bratři, sestry a přátelé. Jsem velice rád, že se s vámi mohu znovu sdílet o tom, jak Bůh mezi námi jedná. Nejprve bych chtěl poděkovat za vaše přímlybné modlitby a

vaši nechabnoucí podporu této služby. V minulém čísle jsem vás prosil o přímlybné modlitby za to, aby se nám podařilo získat 2 700 000,- korun na koupi budov, kde naši studenti vyrábějí palety. Po celou dobu jsem věděl, že Pán stojí za tímto projektem. Teď vám mohu s radostí v srdci sdílet, že jsme tyto prostředky s Boží milostí získali a mohli jsme zaplatit zbývající částku z celkové ceny 3 000 000,- korun. Jsme velice rádi, za toto Boží potvrzení a tímto dnem jsme se stali vlastníky těchto budov a můžeme zahájit další kroky rekonstrukce. Budovy doplnily celkový areál, ve kterém budeme moci vybudovat mnoho prospěšných věcí. Úsměvné a povzbudivé je, že územní celek, kde se nachází je pojmenován „Na Kazatelně“. Název této oblasti je určen historickou událostí z dávných dob, kdy se zde scházeli křesťané a kázali Krista občanům z přilehlých farem a těmito činy je přiváděli blíže k Bohu. Jak je to symbolické pro naši práci, která má stejný záměr, abychom pomohli druhým lidem najít cestu

k Bohu, stát se duchovně zralými, duševně silnými a fyzicky zdatnými. Jelikož papír je malý a je více věcí, o kterých se chci s vámi sdílet, budu dál pokračovat v b o d e c h .

Studenti: Momentálně je ve středisku v Poštovicích 32 studentů. Věříme, že se nám do konce června podaří zvětšit kapacitu na 40 lůžek. Je neuvěřitelné vidět, jakým způsobem Bůh přivádí lidi a dotýká se jejich životů. Nedávno do programu nastoupil student, kterého při jeho loupežných činnostech zastavil jeden křesťan. Daroval mu knihu Dýka a Kříž a doporučil mu TC jako místo, které by měl určitě navštívit. Tento zoufalý mladý muž navštívil kontaktní centrum a ještě ten večer nastoupil do střediska TC. Neuběhlo 7 dní a volal k Bohu o odpuštění a otevřel Ježíši své srdce. Mám z toho příběhu velikou radost. V tomto měsíci jsme také slavili slavnostní ukončení programu 2 studentů, byl to povzbudivý okamžik pro všechny. Plný víry a očekávaní nových věcí v budoucnu. Věřím, že takových chvil budeme zažívat v í c e .

Misie: Naši manželé Ion a Ljuda z Moldávie se vracejí zpět do své země a začnou budovat středisko TC ve městě Belc. Jejich výcvikový pobyt u nás byl více než jeden rok. Nyní jsou připraveni a plní očekávání, jak je Pán povede. Pokud máte zájem finančně podpořit jejich službu a dozvědět se více informací, o tom jak se jim daří, kontaktujte nás.

Evropská konference: Jak jsme vás v minulém čísle informovali, tak se také stalo. Proběhla Evropská konference TC v Praze. Byla velice požehnaná. Mezi lidmi byla příjemná, přátelská atmosféra. Zúčastnili se lidé z 29 států. V před konferenčním čase se konalo setkání světové rady TC. Na setkání byl po odstupujícím řediteli bratroví Donovi Wilkersonovi zvolen bratr Jerry Nance z TC Florida. Setkání pro mne bylo vzácným okamžikem. Mohl jsem vidět, jak Bůh naplnil mé touhy a sny, které jsem měl jako mladý křesťan. Kdy v době ruské okupace a komunistické zlovůle, jsem doufal a snil o tom, aby jednou i v naší zemi, mohl Bůh jednat stejným způsobem. Jako v příbězích knihy Dýka a kříž. Uvědomil jsem si, že nejen že máme Teen Challenge v České republice, ale i tu milost, že se úžasní muži víry, mohou v naší zemi také setkávat. Mohou plánovat a dělat další historické rozhodnutí, v této Bohem požehnané a pomazané službě. Proto tě chci povzbudit. Ať je ti tato má zkušenost povzbuzením, mít sny, mít touhy, které ti Bůh vkládá do srdce. Ještě jednou bych chtěl na tomto místě poděkovat všem, kdo se podíleli na zařizování konference. Každý podal veliký výkon a já věřím, že Bůh je za jejich obětí poctí. Dovolte mi rozloučit se na závěr veršem: „**Bud' navěky požehnáno jeho slavné jméno, celou zemi nechť naplní jeho sláva! Amen, amen.**“, Žalm 72:19

NEJDŮLEŽITĚJŠÍ BODY:

- Vyslyšená modlitba
- Studenti
- Misie
- Evropská konference

Svěřit všechny své zítřky Bohu

David Wilkerson

Jednoho dne se Bůh zjevil Abrahamovi a dal mu neuvěřitelný příkaz: "Odejdi ze své země, ze svého rodiště a z domu svého otce do země, kterou ti ukážu." (Gen.12:1). Jak úžasná věc. Bůh si zčistajasna vybral člověka a řekl mu: „Chci, aby ses sebral a šel, všechno tu nech: svůj domov, své příbuzné, i svou vlast. Chci tě někam poslat a ukážu ti cestu, jak se tam dostaneš.“ Jak Abraham na toto slovo od Boha reagoval? „Abraham věřil, a proto uposlechl, když byl povolán, aby šel do země, kterou měl dostat za úděl; a vydal se na cestu, ačkoli nevěděl, kam jde“ (Žid. 11:8). O co Bohu šlo? Proč prohledával národy, aby našel jednoho muže, a pak ho povolal, aby všechno opustil a vydal se na cestu bez mapy, aniž by měl představu, kam půjde, k neznámému cíli? Přemýšlej o tom, o co Bůh Abrahama žádal. Nikdy mu neukázal, jak nasytí nebo zaopatří jeho rodinu. Neřekl mu, jak daleko půjde. Řekl mu na začátku jen dvě věci „Jdi,“ a „Já ti ukážu cestu.“ Jak neuvěřitelnou věc Bůh nařídil. V podstatě Abrahamovi řekl: „Chci, abys mi od tohoto dne nadále svěřil všechny své zítřky. Po zbytek svého života vložíš svou budoucnost do mých rukou, jeden den za druhým. Žádám tě, Abrahame, abys odevzdal svůj život zaslíbení, které ti dávám. Pokud se k tomu zavážeš, požehnám ti, budu tvým průvodcem a povedu tě na místo, které sis nikdy nedokázal ani představit.“ Místo, kam chtěl Bůh Abrahama dovést, je místo, kam chce vzít každý úd Kristova těla. Opravdu, Abraham je tím, co bibliční učenci nazývají „vzorový muž,“ někdo, kdo slouží jako příklad toho, jak chodit před Bohem. A Abrahamův příklad nám ukazuje, co je požadováno od všech, kdo budou usilovat o to, aby se líbili Bohu. Nemylte se, Abraham nebyl žádný mladík, když ho Bůh povolal, aby učinil tento závazek. Byl strýcem Lota a asi už měl určité plány, jak zabezpečit budoucnost své rodiny. Takže když zvažoval Boží povolá-

ní, musel brát v úvahu mnoho věcí. Bude to znamenat, že oddělí svou rodinu od jejich příbuzných a přátel, a také nutnost plně důvěřovat Bohu, že je vším zaopatří. Přesto Abraham „Hospodinu uvěřil a on mu to připočetl jako spravedlnost.“ (Gen. 15:6). Apoštol Pavel nám říká, že všichni, kdo věří a doufají v Krista, jsou děti Abrahama. Zkrátka, jsme lidé, kteří potěšují Boha tím, že mu důvěřují. A podobně jako Abrahamovi, je nám to počítáno za spravedlnost, protože jsme věnovali pozornost stejnému volání, abychom svěřili své zítřky do Pánových rukou. Ježíš nás také volá k tomuto způsobu života: nemít starost o zítřek a vložít svou budoucnost do Jeho rukou. „Nemějte starost a neříkejte: co budeme jíst? Co budeme pít? Co si budeme oblékat? Po tom všem se shánějí pohané. Váš nebeský Otec přece ví, že to všechno potřebujete. Hleďte především jeho království a spravedlnost, a všechno ostatní vám bude přidáno. Nedělejte si tedy starosti o zítřek; zítřek bude mít své starosti. Každý den má dost na svém trápení.“ (Mat. 6:31–34). Ježíš tím nemíní, že bychom si neměli dopředu plánovat nebo že bychom pro svou budoucnost neměli nic dělat. Spíš nám jednoduše říká: „Nestrachuj se, neznepokojuj se, nedělej si starosti ohledně zítřka.“ Když o tom budete přemýšlet, tak většina z našich úzkostí jsou obavy o to, co by se mohlo stát zítra. Jsme neustále znepokojováni dvěma malými slovy: „Co kdyby?“ „Co kdyby se zhroutil ekonomika a já ztratil své zaměstnání? Jak bych zaplatil hypotéku? Jak by moje rodina přežila? A co kdybych přišel o zdravotní pojištění? Kdybych onemocněl a byl hospitalizován, zničilo by mě to? Nebo co kdyby moje víra selhala v době zkoušek?“ Všichni máme tisíc starostí „co kdyby.“

Ježíš přerušuje naše „co kdyby“ a říká nám: „Tvůj nebeský Otec ví, jak se o tebe postarat.“

Kristus nám říká: „Nemusíš se bát.

Tvůj Otec ví, že všechny tyto věci potřebuješ a nikdy tě neopustí. Je věrný, aby tě nasytil, obléknul a postaral se o naplnění všech tvých potřeb.“ „Pohleďte na nebeské ptactvo: neseje, nezne, nesklízí do stodol, a přece je váš nebeský Otec živí. Což vy nejste o mnoho cennější? ... A o oděv proč si děláte starosti? Podívejte se na polní lilie, jak rostou: nepracují, nepředou a pravím vám, že ani Šalomoun v celé své nádheře nebyl tak oděn, jako jedna z nich. Jestliže tedy Bůh tak obléká polní travu, která tu dnes je a zítra bude hozena do pece, neobleče tím spíše vás, malověrní? “ (Mat. 6:26,28–30). Rádi dáváme Bohu všechny své včerejšky, odevzdáváme mu všechny své minulé hříchy. Věříme, že nám odpustil všechny naše dřívější chyby a selhání, pochybnosti a strachy. Takže, proč neděláme totéž s našimi zítřky? Pravdou je, že většina z nás úzkostlivě lpí na své budoucnosti, žádá právo udržet si své sny. Děláme si plány nezávislé na Bohu, a pak ho žádáme o požehnání a naplnění těchto nadějí a přání. Právě teď se církev nachází v čase, jaký v historii ještě nebyl. Je to doba velikého doktrinálního zmatku, do něhož se vplížila materialistická kultura světa. Boží lidé jsou vyučováni, aby snili veliké sny, plánovali veliké věci, mysleli vysoko, „šli za zlatem.“ Mnozí křesťanští rodiče pociťují nátlak, aby zmapovali životní dráhu svých dětí, a pokud to neudělají, aby se báli o jejich budoucnost. Tragédií je, že to přináší generaci mladých lidí, kteří jsou tak hnáni k tomu, aby byli úspěšní, až jsou z toho vystresovaní, zoufalí a vyhořelí. Těmto dětem bylo řečeno, že nikdy nemohou mít dost. Výsledkem je, že některé došly do extrémů, opíjejí se a flámují, jako by se zítra mělo všechno zhroutit. Mnozí z nich jsou studenti, dosahují nečekaně dobrých výsledků, ale nechávají si předepisovat léky na uklidnění nervů, jak se snaží vyhovět nemožným kritériím. Obvyčejné děti s jednoduchými sny se nutně cítí jako ztracené, neschopné se s nimi měřit nebo jim stačit. Všem je vštěpován strach ze zítřka. Jak k tomu došlo? Co se stalo s dědictvím generace starších

křesťanů, kteří znají Boží věrnost? Tito starší věřící vědí, že se o ně Bůh až doposud stará. Tak proč by se svědomitě nepostaral o jejich děti? Nad tímto opakovaným vtoukáním zmatku a sváru do hlavy – nad veškerou prázdnotou honby za materiálními věcmi a světské velikostí – se ozývá hlas, který vydává stejný příkaz, jaký slyšel Abraham: „Nech tento život za sebou. Vstaň a pojď. A přenech všechny své zítřky mně. Nech mě, abych naplánoval tvé kroky a dovol mému Duchu, aby tě vedl. Vzdej se všech svých, lidmi vytvořených, plánů a uvrhni svůj život na mě.“ Náš předek Abraham dal každý plán, naději a sen, každou starost o svou budoucnost a svou rodinu stranou. A nebylo pro něj snadné to udělat. Znamenalo to odložit všechny strach a úzkost ohledně všech zítřků a důvěřovat Bohu, že mu požehná a provede ho každou situací. Ale náš nebeský Otec nevyžaduje o nic míň od svých dětí dnes.“

Když psal Pavel svůj dopis Filipským, byl v Římě ve vězení.

Když Pavel čekal na své soudní přelíčení v Římě, byl vězněn ve strašlivých podmínkách. Celý den ho střežili vojáci pretoriánské gardy, nohy měl připoutané k vojákovu na každé straně. Tito muži byli primitivní, hrubí, suroví, zatvrzelí, často se rouhali a kleli. Všechno už zažili, a v jejich práci byl pro ně každý uvězněný člověk provinivší se kriminálníkem, včetně Pavla. Představ si to pokořování a urážky, které musel Pavel ve své situaci snášet. Neměl vůbec čas být sám, ani okamžik svobody. Každá návštěva přátel byla přísně sledována strážnými, kteří se pravděpodobně Pavlovi rozhovoru vysmívali. Pro důstojnost tohoto zbožného muže by bylo tak snadné se stáhnout pod tímto zacházením. Přemýšlejte o tom: Zde byl muž, který býval velice aktivní, rád cestoval po cestách volnou krajinou a po širém moři, aby se setkal a měl společenství s Božím lidem. Pavel měl největší radost z navštěvování církví, které v tomto kraji světa založil. Ale teď byl spoutaný, doslova přivázaný k nejtvrdějším, nejrouhavějším lidem

na světě. I někteří křesťané, kteří Pavla znali, začínali šeptat, že přináší svou situaci hanbu evangelium: „Kdyby byl Pavel opravdu Boží muž, tak by se mu takové věci nestaly. Proč ho Pán neosvobodí? Kde je moc Pavlových modliteb? Kde je moc Pavlových evangelia jsou požehnání, tak proč ne on? Apollo dosahuje svým kázáním velikých výsledků. A rovněž mladší služebníci, Timoteus a Titus. Pavel už prostě žádnou službu nemá.“

Jak Pavel reagoval na to, že je „spoután okolnostmi?“

Všichni jsme slyšeli rčení: „Špatné věci se stávají dobrým lidem.“ Přes noc, je to záležitost několika hodin, se mohou naše okolnosti úplně obrátit nohama vzhůru. Každý zítřek se nám vymkne z rukou a naše plány a sny se mohou rozplynout jako dým. Pochybuj, že někdo, kdo to právě teď čte, nezná nikoho, kdo tím prošel. Stane se nějaká tragédie, něco, co nemohli předvídat, a změni to všechno. Přes noc jsou spoutání svými životními okolnostmi. Naše služba dostává bedny dopisů, popisujících takové spoutání řetězy od lidí, kteří čelí neuvěřitelnému trápení. Před nedávnem jsem čekal v čekárně u doktora na svou ženu Gwen, když mi starší vdova začala vyprávět o dni, který změnil její budoucnost. Těšili se s jejím manželem z nádherného společného života, když ho náhle ranila mrtvice. Byla manželovou jedinou opatrovníkyní a náhle byli oba dva kvůli jeho stavu připoutáni v domě. Milovala svého manžela a věrně o něho pečovala, ale téměř pět let si nemohli naplánovat žádný „zítřek.“ Za čas manžel upadnul do deprese a jednoho dne ji zavolal do ložnice a začal si před ní vylévat své srdce, své stížnosti. Mluvil o tom, jak ho mrtvice okradla o jeho naději a sny. Řekl, že ona nemá ani ponětí, jaké to je, když nemůže ani na procházku: „Nedokážeš si představit, jaké to je, jen tady trpět v posteli. Po celé ty roky jsem okrádán o užitečný život, nemám žádnou naději pro další den. Není tu žádné štěstí, jen bolest a smutek.“ Odpověděla mu: „Zdá se, že zapomínáš, že já tím vším také procházím. Nejsi jediný,

kdo trpí. Také jsem měla naděje a sny. Po celé ty roky jsi byl jediný, na koho jsem soustředila svou energii a péči. Obsluhovala jsem tvé ruce a nohy celých dvacet čtyř hodin denně. Všechny mé zítřky jsou také pryč.“ Krátce nato zemřel a ačkoliv jí schází, zdálo se, že je poněkud zahofklá kvůli svým „ztraceným rokům.“ Konec konců, trápení přichází na nás na všechny, a právě teď je mnoho svatých spoutáno utrpením a žalem. Jejich okolnosti změnila jejich radost na p o c i t y b e z m o c n o s t i a neužitečnosti. Mnozí se ve své bolesti ptají: „Proč se to děje zrovna mně? Je na mě Bůh naštváný? Co jsem udělal špatně? Proč neodpovídá na moje modlitby?“

Pro Pavla nebylo problémem: „Proč se to stalo mně?“ ale spíše: „Jak na tuto situaci reaguj?“

Pavel měl v této situaci dvě volby. Mohl se dostat do chorobné zatrpklosti a ptát se znovu a znovu soběstřednou otázkou: „Proč já?“ Mohl si zalézt do hlubokého zoufalství, uzavřít se do beznadějně deprese, nechat se zcela stravovat myšlenkou: „Jsem tu spoutaný, moje služba skončila, zatímco jiní se venku radují ze sklízně duší. Proč?“ Místo toho se Pavel raději ptal: „Jak moje současná situace přinese slávu Kristu? Jak velké dobro vzejde z mé zkoušky?“ Tento Boží služebník se rozhodnul: „Nemohu změnit svou situaci. Mohl bych docela dobře v tomto stavu zemřít. Ale vím, že mé kroky řídí Pán. Budu velebit Krista a budu pro svět svědectvím i v těchto řetězech.“ „...jako vždycky i nyní na mně bude oslaven Kristus, ať životem, ať smrtí“ (Filip. 1:20). Pavlův postoj ukazuje jediný způsob, jakým se můžeme vymanit z temných hlubin neštěstí a trápení. Víte, můžeme promarnit všechny své zítřky úzkostlivým očekáváním, že budeme ze svého trápení vysvobozeni. Jestliže se soustředíme jenom na tohle, úplně mineme zázrak a radost z toho, že jsme osvobozováni v naší zkoušce. Zamyslete se nad Pavlovým vzkazem Filipským: „Rád bych, bratří, abyste věděli, že to, co mě potkalo, je spíše k prospěchu

evangelia (Filip. 1:12). Pavel tu v podstatě říká: „Nelitujte mě a nemyslete si, že se strachuji o svou budoucnost. A prosím, neříkejte, že moje práce skončila. Ano, jsem v řetězech a trpím, ale skrze to všechno se káže evangelium.“ Představuji si Pavla, jak říká: „Moje trápení se stalo zdrojem mé radosti. Když se římský strážník střídají, celým kasárnám vyprávějí o mém svědectví. Potom jdou domů a povídají to svým rodinám a přátelům. Prakticky celý palác bzučí hovorem o evangeliu, které kážu. Možná si myslíte, že mé ruce jsou spoutané, že moje služba skončila, že jsem beznadějný případ, který nemůže pro Krista nic udělat. Naopak, tyto řetězy udělaly moje kázání smělejší, než kdy bylo.“ Nerozumějte tomu špatně, Pavel žádným způsobem nerezignoval ani nebyl netečný ke svým okolnostem. Neustále cítil bolest způsobenou jeho řetězy. V jeho mysli nebylo: „Tohle moje trápení Bůh dopustil, tak z toho udělám to nejlepší. Nebudu si stěžovat, na obličej nasadím úsměv. Nikdo mou bolest nevidí.“ Ne, nikdy! To není vložení všech zítřků do Božích rukou. Všimněte si závěrečných Pavlových slov k Filipským: „Radujte se v Pánu vždycky, znovu říkám, radujte se!“ (Filipským 4:4). Neříkal: „Tyhle řetězy jsou požehnání. Jsem tak šťastný, že mi vězení přináší bolest.“ Ne, jsem přesvědčen, že se Pavel denně modlil za osvobození a občas volal o sílu, aby to vydržel. I Pán Ježíš v hodině své zkoušky a bolesti volal k Otci: „Proč jsi mě opustil?“ To je náš první impuls v našem utrpení, křičet: „Proč?“ A Bůh je k tomuto volání shovívavý. Ale Bůh také učinil opatření, takže naše „co kdyby“ a „proč“ nám zodpoví Jeho slovo. Pavel píše: „... protože vědí, že jsem tu k obhajobě evangelia... Jen když se jakýmkoli způsobem, ať s postranními úmysly, ať upřímně zvěstuje Kristus; z toho se raduji a budu radovat.“ (Filip. 1:16,18). Jinými slovy nám říká: „Jsem předurčený k tomu, abych svou reakcí na toto utrpení potvrdil platnost Božího slova. Usmyslel jsem si, že neudělám hanbu evangeliu ani nebudu příčinou, aby se zdálo být bezmoc-

né.“ „Faktem je, že Kristus je kázán mým klidným vzezřením, mým pokojem uprostřed toho všeho. Každý, kdo mě vidí, ví, že evangelium, které kážu, mě provádí těmito tvrdými časy. Dokazuje to, že Pán může kohokoliv provést jakoukoliv situací, každým ohněm a povodní, a jeho evangelium bude kázáno skrze tuto zkušenost.“ Zde je poselství, které slyším prostřednictvím Pavla a Abrahama: nemusíme udělat pro Pána něco velikého. Musíme mu jen věřit. Naši úlohou je vložit své životy do Božích rukou a věřit, že se o nás postará. Když to prostě uděláme, je kázáno Jeho evangelium bez ohledu na naše okolnosti. A Kristus v nás bude zjeven obzvláště v době našich těžko zvladatelných okolností. Sam, jeden starší v naší církvi, mi kdysi řekl: „Pastore Davide, sleduji, jak reagujete na tvrdé časy a je to pro mě svědectví.“ Čeho si Sam není vědom, je to, že jeho život je pro mě živým kázáním. Žije s chronickou bolestí, která mu nedovolí spát víc než jen pár hodin každou noc. Navzdory své neustálé, prudké bolesti je jeho věrnost a oddanost Pánu svědectvím pro všechny. Sam možná nemá viditelnou službu, ale jeho život káže o Kristu tak mocně, jako kterékoliv z Pavlových kázání. Takže, je v tvé současné zkoušce kázán Kristus? Vidí tvoje rodina, že v tobě působí evangelium? Nebo vidí jen paniku, zoufalství a pochybování o Boží věrnosti? Jak reaguješ na své utrpení?

Pavel mluvil o dni, kdy bude stát před Pánem.

Pavel píše: „držte se slova života, abych se vámi mohl pochlubit v den Kristův, že jsem nadarmo neběžel ani se nadarmo nenamáhal“ (Filip. 2:16). Pavel si představoval den, kdy bude stát v Kristově přítomnosti a tajemství vykoupení budou odhalena. Písmo říká, že v ten den budou naše oči otevřené, a uvidíme Pánovu slávu, aniž by nás káral. Naše srdce budou zapálená, jak nám bude odhalovat všechna tajemství vesmíru a ukáže nám svou moc, která za tím vším je. Naráz uvidíme, co pro nás bylo dostupné v našich pozemských zkouškách: moc

a zdroje z nebes, anděly k ochraně, stálou přítomnost Ducha svatého. Až uvidíme děsivost těchto věcí, Pán nám řekne: „Po celou dobu tábořili kolem tebe moji válečníci, celá armáda mocných posílů přidělených tobě. Víš, nikdy jsi nebyl v žádném nebezpečí od Satana. Nikdy jsi neměl důvod obávat se o své zítřky.“ Potom nám Kristus ukáže Otce a to bude ohromující chvíle. Až uvidíme majestát našeho nebeského Otce, pochopíme v plné míře jeho lásku a péči k nám, a náhle nám v plné síle dojde pravda: „Tohle byl, je a navždy bude náš Otec, opravdu veliký ‚JÁ JSEM‘.“ Zde je, proč se Pavel „pevně držel“ jeho slova o Boží věrnosti. V ten slavný den nechtěl stát v Pánově přítomnosti a myslet si: „Jak jsem mohl být tak slepý? Proč jsem plně nedůvěřoval záměřům svého Pána? Všechny mé obavy a pochybnosti byly zbytečné.“ Pavel nám se vši vážností domlouvá: „Chci se v ten den radovat, až budou moje oči zcela otevřené. Chci být schopen vychutnat si každé zjevení s vědomím, že jsem důvěřoval Jeho zaslíbení, že jsem, plný pochybností, nejednal po svém. Chci vědět, že jsem se držel Slova života ve všech svých reakcích na svá utrpení, že jsem bojoval dobrý boj, prokázal jsem, že můj Pán je věrný.“ Pavel potom uzavírá slovy: „Činím jedině: zapominaje na to, co je za mnou, upřen k tomu, co je přede mnou“ (Filip. 3:13). Stručně řečeno, pokládal za nemožné vložit svou budoucnost do Pánových rukou, aniž by se nejdříve nevzdal své minulosti. Nemělo by tu být žádné zklamání, žádná lítost, žádné znovuprožívání minulých hříchů a chyb v paměti, žádné přemýšlení, co by mohlo být, kdyby. Podobně jako Pavel se teď těším na své zítřky, protože vím, že Pán se stará...že drží své Slovo...že dává dohromady všechny věci pro mé dobro...že je se mnou a nikdy se mě nevdá...že Jeho zaslíbení nikdy nezklamou. Vyzývám tě, abys svěřil všechny své zítřky Pánu. A ať tvá současná zkouška zvěstuje poselství o Jeho věrnosti.

Mé jméno je Juraj Banas, je mi 51 let a pocházím z východního Slovenska. Mým největším problémem v předešlém životě byl alkohol. Provázel mne už od mých 15-ti let. Vyučil jsem se jako kuchař a byl jsem 20 let ženatý. Mám jednu dceru a dva syny. Měl jsem dobrou práci, málo placenou, ale moje profese nás vždy nějak užívala. Měl jsem i jednu velkou lásku a to k alkoholu, kterému jsem se odevzdal celý. On mě za odměnu o všechno připravil. Sebral mi mé zdraví, zůstal jsem sám. Bez práce, rodiny, přátel a závislý. Na Slovensku práce pro kuchaře v mém věku nebyla a tak jsem si hledal práci po stavebních firmách. Ze začátku se mi dařilo, ale alkohol mě provázal na každém kroku a tak jsem nikde moc dlouho nevydržel. Od roku 1995 začala moje pouť po protialkoholních léčebnách. V průběhu několika let jsem byl asi 7krát v psychiatrické léčebně. Po návratu jsem ale věděl, že vyléčen nejsem. Svůj smutek ze ztráty práce a rodiny jsem tišil alkoholem. V té době mě oslovil můj známý a nabídl mi možnost jít pracovat do Prahy. Do nové práce jsem si s sebou přivezl i svou závislost, a stalo se to, že jsem hned na první směnu přišel v podnapilém stavu. Peníze co mi zůstaly z domu jsem stihl za nemálo dní propít a opilého mě okradli. Tak jsem se ocitl stejně jako předtím sám, na neznámém místě a v neznámé společnosti.

Stal se ze mě bezdomovec. Domů jsem se vrátit nechtěl, neměl jsem ani to co mi rodiče dali na cestu. Tři roky jsem marně hledal práci, která by mi pomohla se postavit na vlastní nohy a tak jsem se začal živit hledáním v kontejnerech a na smetištích. Hledal jsem co by se dalo zpeněžit, abych měl na alkohol. Svůj život jsem si takhle nepředstavoval. Toulal jsem se po Praze na Hlavním nádraží, kde mi občas někdo pomohl. Stejně to bylo i jeden letní podvečer. Špinavý, smradlavý a hladový jsem se snažil jedné paní prodat platný lístek na vlak, který jsem našel. Potřeboval jsem peníze. Všiml si toho i jeden pán, který si myslel, že chci paní okrást a hned zasáhl. Když viděl v jakém jsem stavu, nabídl mi pomoc. Řekl mi o programu TC a já se rozhodl nastoupit. Když jsem vystřízlivěl, zjistil jsem, že jsem v nějaké organizaci kde mluví o pokoře a poslušnosti. Později jsem se dozvěděl i o Ježíši. V té době jsem musel udělat rozhodnutí, jestli se vydám zpět na ulici nebo se rozhodnu pro pokoru. Vyhrála pokora. 29.1.2006 jsem přijal Ježíše jako Pána a Spasitele a nechal se pokřtít. Uvědomil jsem si, že jsem hříšný a uvěřil, že Ježíš za mne zemřel. Přijal jsem jej za svého Zachránce. Ve středisku TC jsem od 7 měsíce 2005. Začátky byly těžké. Pomyšlení na minulost také, ale představa o lepší budoucnosti mi ukazovala naději. Víra, že jedině Ježíšova cesta vede do Božího království

mi pomáhá jít vpřed. V programu jsem byl 16 měsíců a nelituji toho. Ježíš mi odpustil hříchy a Duch Svatý mi dává sílu a lásku ke všemu co jsem předtím ztratil. Přišel jsem o práci a znovu ji mám. Ztratil jsem sebe, Bůh mě našel. TC mi nabídlo práci kuchaře ve středisku. Od prosince 2006 jsem zaměstnán a jsem za svou práci rád. Přijal jsem ji s radostí a mohu ukázat i to dobré co ve mně je. Zlo co jsem si způsobil s pomocí alkoholu pomínulo. Teď jsem v bezpečí pod Boží ochranou. Cítím se svobodný a šťastný, že můžu dobro rozdávat skrze svou práci. Láska prochází žaludkem a nejen jídlem je člověk sytý. Rád se sytím Božím slovem, kde nám Bůh dal všechny recepty pro náš život. Můžu rozdávat radost ztraceným lidem, mezi které jsem také patřil. Bůh je všudypřítomný a každého z nás miluje. My jej jen musíme hledat a On každému kdo tluče otevírá. Tomu kdo prosí o odpuštění, odpustí. Chce, abychom byli všichni zachráněni a spaseni. Chci to vyznat před lidmi a být mu s Jeho pomocí věrný až do smrti. Jemu buď sláva.

Juraj dokončil program v listopadu 2006. Nyní pracuje v mužském středisku v Poštovicích jako kuchař. Pravidelně slouží v Praze na ulicích ztraceným lidem. Modleme se za něj, aby Bůh dál proměňoval jeho život a žehnal mu ve službě ztraceným.

Vaše podpora pomůže ke změně lidských životů skrze Kristovu lásku a odpuštění.

Prosím, jestli můžeš, vyplň informace na zadní straně, odstříhni a zašli ho zpět.

Zaškrtněte, prosím, odpovídající možnost:

- Chci zdarma (hromadně) odebírat bulletin na adresu svého sboru (napište plnou adresu sboru)
- Přispěji 100,- Kč na poštovné a získám tím zaslání bulletinu do vlastní schránky
- Chci měsíčně přispívat na projekty Teen Challenge částkou .....
- Zavazuji se, že budu jeden rok posílat měsíčně 200,- Kč
- Přispěji jednorázově na projekty Teen Challenge částkou .....

Odesílatel:

Teen Challenge

Na Bendovce 103/24

181 00 Praha 8

P. P.

O. P.

981206-0317/2007

18100 Praha 81

M
o
d
l
i
t
b
y

a

i
n
f
o
r
m
a
c
e**Prosím, modlete se s námi:**

- * aby nám Bůh ukazoval svou vizi a záměr
- * nové stavební týmy pro rok 2007 a 2008
- * za pracovníci pro ženské středisko na plný úvazek
- * finanční prostředky na opravu střechy 500 000,- korun
- * úspěšnou rekonstrukci budov
- * střediska v Plzni, Šluknově, Černuci, Poštovicích,
- * za pomocníky do Kontaktních center a za růst této služby
- * finanční prostředky na provoz středisek Šluknov, Plzeň, Poštovice, Vršíček
- * za příjezd nových evangelizačních týmů
- * za to aby Duch svatý a Pán jednal se studenty v programu
- * za Iona a Ludmilu Bologovi, kteří se vrací zpět do Moldávie, aby založili službu TC ve své zemi. Za ochranu a požehnání.

Prosba o sponzorství:

Hledáme ochotné dárcy toaletních potřeb - jedná se hlavně o břity a pěnu na holení, domácí obuv, nové spodní prádlo a ponožky pro mužské středisko v Poštovicích.

„ Kéž je tvé ucho ochotné slyšet a oči tvé ochotné vidět, abys vyslyšel modlitbu svého služebníka, kterou se před tebou modlím“

Neh. 1,6a

Inzerát : Hledáme sestru v Kristu pro práci se ženami na plný úvazek

Výzva: Rád bych vás oslovil, bratři a sestry v různých sborech v naší zemi a požádal vás o spolupráci. Jelikož není možné mít v každém městě kavárnu TC, velmi rádi bychom měli alespoň v každém sboru 1-2 vyslance TC. Jedná se o službu podávání informací a kontaktů na TC. Hledáme lidi, kteří by byli ochotni a schopni podat pomocnou ruku ztraceným lidem. Chceme vytvořit síť spolupracovníků, kteří by byli ochotni se 1-2x ročně setkat na informační setkání o TC. Na těchto setkáních by byla možnost prohlédnout si středisko a získat více informací o naší službě. Pokud chceš být touto osobou, ozvi se prosím na e-mail: tcczech@gmail.com Věřím, že Pán má jistě dost těch, kteří chtějí být pomocnou rukou.

Americký camp pro mladé:

V prvním týdnu měsíce července budeme organizovat camp pro mladé lidi. Touto cestou vás chceme požádat o vaše modlitby za požehnání organizace a přípravy akce. Prosíme hlavně o modlitby za to, aby se nám podařilo oslovit co nejvíce mladých lidí. Za finanční zabezpečení, lidskou sílu a Bohem inspirované a vedené nápady.

VAŠE PODPORA POMŮŽE KE ZMĚNĚ LIDSKÝCH ŽIVOTŮ SKRZE KRISTOVU LÁSKU A ODPUŠTĚNÍ

JMÉNO A ADRESA:

_____

_____

PSC _____ TELEFON _____

EMAIL _____

TEEN CHALLENGE

NÁRODNÍ KANCELÁŘ

NA BENDOVCE 24

181 00, PRAHA 8

TEL.: 233 541 627

tcczech@gmail.com

Bankovní spojení:

Č.úctu: Raiffeisenbank a.s.

104 110 73 27 / 5500

Název účtu: Teen Challenge

IČO: 68402686

www.teenchallenge.cz